

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:

Van één tot zes regels. f 1.00.
 Voor elk regel meer. 0.15.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.

MAANDAG 5 DECEMBER.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:

JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden 1.50.
 Voor de overige steden des Rijk 5.00.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN en KLEFF, te Batavia.
 Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
 per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
 abonnement f 60, Ned. Cour.

Het voorloopig Verslag der Tweede Kamer over het
 voorstel der Hogen leden, berispt in zijn geheel aan
 onze lezers bekend, munt uit door donkere kleur en
 partijdigheid.

Achtien folio bladzijden is het groot; maar aan de
 voorstanders van het voorstel zijn, ter ontwikkeling
 hunner gronden, naauwelijks enkele regels gegund.

Wij komen, opzettelijk, terug op dit merkwaardig
 stuk, uitgegaan van „het ware afdruksel der Natie“,
 en geredigeerd door eene meerderheid, die „eene be-
 proefde vaderlandsliefde“ aan den dag legt?

Eene enkele opmerking, slechts voor heden.

Men heeft tot in het belagchelijke trachten uit te
 cijferen, dat de Staat onzer finantien ongunstig is!

De ontbroken 22 miljoen voor het vrijkopen
 der slaven in de W. Indiën; terwijl de Minister van
 Koloniën eene commissie benoemt, om te onderzoeken,
 of emancipatie wel raadzaam zij?

Men wordt, plotseling, „de liberaalste der liberalen“
 en erkent thans de noodzakelijkheid, om groote som-
 men voor Indië te besteden, en laat zodoende het nog
 onlangs gehuldigde stelsel los, dat Indië de citroen is,
 die door het Moederland behoort te worden uitgeperst.

Men berekent, dat met behoud der bestaande be-
 lastingen en bij de voortdurende gunstige omstan-
 digheden, op niet meer gerekend kan worden dan op
 een jaarlijkschen vooruitgang van f 200,000 of f 250,000.

Men rijft zelfs uit, dat over het dienstjaar 1854
 een te kort kan ontstaan!

Wij behoeven wel niet te zeggen, met welk doel
 ruimschoots gebruik is gemaakt van „l'art de grouper les
 chiffres.“ Met gerustheid, wachten wij het antwoord
 der voorstellers af.

Maar reeds nu behooren wij te constateren (en wij
 putten hier bijna uitsluitend uit ministeriële bronnen),
 dat, eenige dagen geleden:

de heer LENNEP de afschaffing der Loterij ver-
 keerde, en oordeelde, dat de schatkist althans
 f 400,000 kon winnen;

de heer GEVEKS VAN DUNDEEST, uitrekenende hoe
 vele miljoenen uitgespaard en hoe vele andere ge-
 amortiseerd waren, verklaarde, dat het land op „eene
 rampzalige f 60,000“ niet behoefde te zien;

de ministeriële partij aandrang op eene aanzienlijke
 verhoging van de tractementen der diplomatie, het-
 teen dan toch wel alleen door weelde en overloed kan
 gewettigd worden;

de heer VAN HALL verklaarde, dat al de Ministers
 te weinig tractement hadden en alle ambtenaren hoo-
 gere bezoldiging verdienden, welke verklaring door een
 „vaderlandslievenden“ Minister wel niet zou worden
 afgelegd, als de staat onzer finantien inderdaad zoo
 slecht ware;

de voornaamste handelaars in Nederland, die dan
 toch wel met ons finantie-zaak bekend zullen zijn,
 verklaarden overtuigd te zijn, dat de schatkist het
 verlies der belasting van het tonnegeld kan missen;

de Minister van koloniën verklaarde: „dat de be-
 zuinigingen en besparingen, alleen voor het departe-
 ment van koloniën, reeds zijn geklommen tot zeven en
 twintig tonnen gouds, hetgeen uit het volgend jaar zal
 worden gebragt op een en dertig tonnen gouds en na
 1854 op ruim drie en een kwart miljoen gulden 's jaars;“

de Minister van Finantien, bij de aanbieding der
 begroting, mededeelde, dat het jaar 1852 had opge-
 leverd een batig slot van f 2,118,503.37; de dienst
 van 1853 met een niet minder aanzienlijk voordeelig slot
 van sluiten, en dat volgens de raming (die opzettelijk
 „te laag“ was gesteld) het dienstjaar 1854 een voorde-
 lig slot zou opleveren van f 1,572,760.80; en sedert
 1850 bovendien door amortisatie eene jaarlijksche be-
 sparing was verkregen van 81 tonnen gouds; welke
 besparing in 1854 tot 11 tonnen gouds jaarlijks zou
 bedragen.

Men moge de Natie, voor een poos, in het niet der
 anti-revolutionnaire sophismen kunnen verwarren, zoo-

dat zij voor een korten tijd het spoor bijster raakt;
 maar te vergeefs zal men trachten, het gezonde oordeel
 der Natie tot een verkeerd oordeel af te leiden, om haar
 te doen gelooven dat overschotten zijn te korten; en
 dat er wel geld aanwezig is, om aan reeds rijk bezol-
 digde gezanten, Ministers en ambtenaren, meer tracte-
 menten toe te leggen, maar dat er geen geld aanwezig
 is, om haar zelve van eenige lasten te verligten, in
 den tijd, waarin de massa des volks onder het gewigt
 van duurre en belastingen gebogen gaat.

De Nederlander meent in n°. 1037, dat „de Grond-
 wet, voorzeker toevalligerwijs, de noot voorbij heeft
 gezien,“ die gevoegd was bij de uitdaging „om vooral
 aan te toonen, dat het vorig Ministerie aan de voor-
 schriften der Grondwet in hun onmiskenbaren histo-
 risch-grammaticalen zin met naauwgezetheid gedachtig
 geweest is.“

Die noot luidde:

„Zie bijv. Artt. 11, 37, 73, 140, 147, 173, 194,
 „195, 5de addit.“

Wij schromen niet te verklaren, dat wij eene uitdaging
 van de Nederlander nooit onbeantwoord hebben gelaten;
 maar dat wij ons daarentegen wel hebben te beklagen
 over de Redactie van dat blad, die zoo menige toe-
 lichting van onze zijde de eer der overneming onwaardig
 keurde.

Met opzet hebben wij ons onthouden, het vorig Mi-
 nisterie te verdedigen tegen de beschuldiging van on-
 trouw in de naauwgezette eerbiediging der voor-
 schriften van de Grondwet; omdat de beschuldiging ons te on-
 bestemd voorkwam.

Wij hoopten, dat bij de algemeene beschouwingen
 over de begroting de gronden duidelijker zouden worden
 uiteengezet, waardoor het aan de leden van het vorig
 Ministerie mogelijk werd gemaakt, zich zelf te verdedi-
 gen, aangezien wij overtuigd waren, dat er bij hen
 geene de minste reden bestond om zich aan die zelf-
 verdediging te onttrekken.

Wij zijn in die verwachting niet teleur gesteld en
 wij meenen ons te mogen vleijen, dat de uitkomst der
 beraadslagingen aan de constitutionnele partij eene
 nieuwe overwinning op de anti-revolutionnaire partij
 heeft verzekerd.

De Heer GROEN heeft niet regstreeks het vorig
 Bewind durven aanvallen; — hij wierp daarop slechts
 een zijdelingschen blik en voegde er dadelijk bij: „ik zal
 „het niet als parlementaire onbeleefdheid opnemen, wanneer
 „ik geen antwoord ontvang.“

De Heer THORBECKE heeft daarop dadelijk geantwoord:

„De spreker heeft, hetgeen hij van het tegenwoordig Gouver-
 nement verlangt, overgesteld aan hetgeen het vorige was ge-
 weest. Hij heeft gezegd: het vroegere Bewind was uit den
 aard van zijn beginsel onvermogen te voldoen aan de eischen
 der Grondwet en aan de behoeften van het Nederlandsche Volk. —
 „Ik wil niet ontkennen, dat het vorig Bewind, noch vragen,
 „of dat van ons onvermogen heeft getuigd. Maar ik zal den
 „geachten Spr. mogen vragen: wat heeft hij, wat hebben de
 „zijnen gedaan? Welke aanleiding hebben zij ooit gegeven, om
 „iets te doen? Bij welke gelegenheid is hunne scheppende
 „kracht gebleken? Waar is hun voortbrengend vermogen, ik
 „zeg niet bij eene reeks van hervormingen, maar slechts bij
 „een enkel gedeelte, — bij een enkel artikel eener Wet uitgeko-
 „men? Mij dunkt: die vraag is geoorloofd jegens iemand, die
 „aan een ander onvermogen tegenwerpt!“

Wij hebben te vergeefs gezocht in de rede van den
 Heer GROEN, dat art. 11 der Grondwet over de Sou-
 vereiniteit werd ter sprake gebragt. Eerst toen de Mi-
 nister van Justitie uit eigene beweging had verklaard:

„Het gevoelen van deze Regering is, dat de leiding van zaken
 „toekomt aan den Koning en dat de Ministers er verantwoordelijk
 „voor zijn; m.a.w. de Koning besluit en de Ministers voeren
 „hunne handteekeningen daarop, om zich verantwoordelijk te
 „stellen.“

antwoordde de Heer GROEN:

„Er zijn dus (?) reeds gewichtige punten, waarmede wij

„eensgezind zijn, de Souvereiniteit van het Huis van Oranje;
 „het monarchaal gezag; de Ministers zijn dienaren der Kroon.
 „de Koning niet de naamteekenaar der besluiten, hetzij van één
 „Minister hetzij van het Kabinet.“

Waarin lag nu het verschil in hetgeen de Minister
 van Justitie verklaarde en hetgeen de Heer THORBECKE
 daarop, overeenkomstig hetgeen sedert 1849 ontelbare
 malen is gezegd en bewezen geworden, liet volgen:
 „Het vorige Bewind heeft Koning en Regering nooit
 „gescheiden; het heeft Koning en Gouvernement als
 „één, den Koning als hoofd der Regering beschouwd?“
 Het verschil is alleen, dat het vorig Ministerie de taak
 begreep van een constitutionneel Koningschap en van
 een constitutionneel Gouvernement, naar het begrip
 zelfs van den conservatieven Guizot; terwijl het tegen-
 woordige, om een schijn van concessie aan de anti-
 revolutionnaire partij te doen, tegen het constitutionneel
 begrip van regeren zoodanig zondigde, dat het spreekt
 van een wijze van regeren, als gezegd wordt dat thans
 in Frankrijk (ook al onder eene constitutie) geschiedt;
 dat het zich zelve met woorden verlaagt, ofschoon
 van het tegenovergestelde der handelingen ieder, en de
 Heer GROEN wel het eerst, overtuigd zal zijn. Door te
 verklaren: „wij tekenen maar wat ons wordt voorge-
 legd,“ is het droit divin van den Heer GROEN niet
 erkend.

Wat blijft er nu over van de aantijging, dat het
 vorig Ministerie niet met naauwgezetheid de voor-
 schriften van de Grondwet eerbiedigde?
 Maar dat is bereikt en de zaden van wantrouwen
 zijn gezaaid.

Niets moet meer op het gemoed van een Koning
 werken, dan de voorspiegeling van een geheime toelag
 en bedoeling op de onderminning van het Koninklijk
 gezag; en het is in het waarachtig belang der Natie,
 dat steeds uit 's Konings omgeving geweerd worden
 zij, die met baatzuchtige bedoelingen zulke zaden van
 wantrouwen in een Koninklijk gemoed trachten te doen
 wortelen. De Engelsche Constitutie, waarmede „de libe-
 raalste van de liberalen“ Graaf SCHIMMELPENNING, zoo
 hoog is ingenomen, heeft dat ook zeer juist ingezien.
 Een Constitutionneel Bewind, zal het krachtig zijn en
 blijven, moet er ernstig naar streven, dat het monarchaal
 gezag gehandhaafd worde, door te voorkomen, dat
 tusschen den Koning en zijne dienaren, krachtens art.
 53 der Grondwet innig aan elkander verbonden, personen
 zich als raadslieden ongevraagd indringen.

En nu de anti-revolutionnaire partij. Zij moge onder
 de leus van „Nederland en Oranje“ zich vereenigen, —
 ook verreweg de groote meerderheid der aanhangers
 van het tegenwoordig Ministerie acht de verheffing der
 partij voor Koning en Vaderland verderfelijk.
 De constitutionnele partij beschouwt die leus, zoo
 rondgevoerd, slechts als een middel, om de ware be-
 doelingen te verbergen; als een nieuw bewijs van den
 geest van uitsluiting, welke die partij aanleert; in één
 woord, als een lokaas voor de massa, opgehangen; —
 want de gehechtheid der anti-revolutionnairen aan hun
 hoofd is sterker dan die aan Nederland en Oranje.

Wij wijzen op feiten.
 De achtting en eerbied voor Vorsten, uit het Huis
 van Oranje gesproten, is niet groot; getuige het oor-
 deel, dat over de regering der laatste Koningen is
 geslagen.

De voorstellingen der gedenkwaardigheden uit 's Lands
 geschiedboeken, zijn vervangen door de afbeeldingen
 van de vergaderzalen der Synode van Dordrecht, en de
 portretten der leden van het Koninklijk Huis hebben
 plaats gemaakt voor die van de H.H. GROEN VAN PRIN-
 STHER, DA COSTA en CAPADOCSE.

De herinnering aan de historische feiten, die de
 verplichting der Natie aan het Huis van Oranje moeten
 verlevendigen, — zij wordt bij voorkeur gezocht in de
 tijdperken, die het thans levend geslacht niet hebben
 beleefd.

En men houdt niet op om in de daden van het
 Huis van Oranje alleen datgene te onderscheiden, wat

en anti-revolutionnairen, en alzoo een anti-nationalen
ant vertoont.

Wij stappen hiernede van art. II der Grondwet af.

De Tijd, in een beschouwing tredende, over de discussiën, welke in de zitting van 1 Dec. in de Tweede Kamer over het Onderwijs, hebben plaats gegrepen, zegt, ten aanzien van de redevoering van den Heer GROEN o. a. het volgende:

Intusschen, het verdient opmerking, dat de heer Groen van deze discussie gebruik heeft gemaakt, om zijn extra parlementaire tijd over zijne begiselen met dr. Fruin en den heer van Reesema in het parlement te behandelen. Dat is ongepast en volstrekt niet te duld. Heeft de heer Groen aan pennenstrijd uitgelokt, hij verdedigde zich in zijn blad, en des noods door brochures, en zoo hij wil door folianten. Maar zijn pennenstrijd in het parlement over te brengen, de Tweede Kamer te misbruiken tot reinigingsplaats, waar hij de wonden tracht te zuiveren, hem toegebracht op het terrein van een wetenschappelijke strijd, dat is niet alleen tegen de orde, dat strijdt tegen alle gevoel van bescheidenheid en tegen de waardigheid der plaats, waar men de eer heeft te spreken, niet als bestreden schrijver van verschillende werken, maar als volksvertegenwoordiger.

De heer Groen eindigt met de betooging, dat hij 1° geen reactie vraagt. Dat is een doekje voor het bloeden. 2° in zijn betoog indachtig is geweest aan het regt van allen. Zal hij 't ook daarbuiten blijven? 3° en niets heeft gevraagd dan hetgeen met billijke wenschen overeenkomt; dat wij willen hopen.

De heer Groen heeft in dit gansche betoog maar eene zaak vergeten, namelijk dat zijne wenschen, die hij doet voorkomen, als wenschen van zijne partij uitgegaan, afkomstig zijn van katholieken oorsprong, waaraan de heer Groen ze ontleend heeft, zonder zulks met een enkel woord aan te geven. Dat is niet geheel overeenkomstig de billijkheid. De heer Groen weet immers, dat de voorraamste zijner wenschen door de Katholieken waren voorgesteld en verdedigd, en dat de heer Groen zich oot op het terrein had vertoond.

Ten slotte biedt hij nog aan de regering een wenk en een steun, zoo als hij die gewoon is te geven aan alle ministerien, die hij een voor een heeft helpen ondermijnen. Hij meent, dat de vrienden voor het ministerie zoo al niet een onmisbaar, dan toch een bruikbaar element zijn. 't Zal wel zijn nog moeten blijven wat haartan is. 't Begin en 't slot van zijne redevoering van gisteren althans, waren niet geschikt om die bruikbaarheid, veel minder, om die onmisbaarheid te bewijzen, laat staan te bevorderen.

Nederlandsche raachtigheden.

In de avondzitting der Tweede Kamer, van 26 Nov., werd door onderscheidene leden gewezen op den onbehoorlijken invloed, dien, bij de jongste verkiezingen, de *Rechtspraak* hadden uitgeoefend.

Onder de leden, die zoodanige handelwijze afkeurden, behoort ook de heer GROEN VAN PRINSTEREN. Onder anderen werden door hem de volgende woorden gebezigd:

De geachte Spreker uit Ministerie (de heer THORBECKE) heeft gesproken op het komen van burgemeesters in kiesvergaderingen; het is niet daar, dat de invloed van ambtenaren op de meest afkeurenswaardige wijze uitgeoefend wordt. De invloed, meest verderfelijke voor de zedelijkheid der Natie, werkt op meer bedekte, geheime, verraderlijke wijze, en is doorgaans onbewijsbaar.

Wij zijn het met den heer GROEN VAN PRINSTEREN geheel eens.

En nu de *Nederlander* op dit punt. Men leest er het volgende, geschreven van wege de *Redactie*:

De heer THORBECKE heeft gewezen op het komen van burgemeesters in de kiesvergaderingen; het is niet daar, dat de invloed van ambtenaren op de meest afkeurenswaardige wijze uitgeoefend wordt. De invloed, meest verderfelijke voor de zedelijkheid der Natie, werkt op meer bedekte, geheime, verraderlijke wijze, en is doorgaans onbewijsbaar.

Al dadelijk merkt men op, hoe zeer de *Redactie* van de *Nederlander* zich beijvert, de gestroomde merklaak te zijn van den heer GROEN in de Kamer; gelijk deze zich op toelegt, om uitgewerkte verhandelingen in de Kamer te geven van de punten, vooraf in de periodieke drukpers (de *Nederlander*) aangelegd, alhoewel het een misdrijf is, hetwelk door den heer GROEN — wordt het door een anti-revolutionnaire bedaren — op geveulige wijze getuigt wordt.

Maar nu de zaak zelve.

De invloed, meest verderfelijke voor de zedelijkheid der Natie, werkt op meer bedekte, geheime, verraderlijke wijze, en is doorgaans onbewijsbaar.

Men gaat niet huis aan huis rond, om de stemmen op te halen; dit ware al te openlijk, welligt ook nog al te eerlijk; men fluistert, zegt en drukt bij.

dat eene verkiezing tegenwoordiging en een vorig Gouvernement de *Rechtspraak* van het huis van Oranje hebben verhoord.

dat men kiezen moet tusschen den Koning, en een Burger van den Staat.

dat de Koning zijne residentie wil verlaten, bij wien te Hage A werd gekozen; —

dat Breda zijne residentie wilde verlaten, wanneer B werd benoemd;

dat December het met zijn ganschen en met de le-

verancien van het Loo zou betalen, ingeval C aldaar werd gekozen;

dat men door X, Y en Z kiezen, de Bischep in geen geval in het land zou brengen, enz. enz. Ofschon dat alles nu wel niet behoort tot het *Rechtspraak*, zal de heer GROEN, met ons in de afkeuring homogeen, ons wel willen toestemmen, dat het behoort tot het *overbiedende*.

Buitenland.

ENGELAND.

De werving voor de 10.000 man vrijwilligers, ter bewaking van onze kust, heeft thans een aanvang genomen.

— Uit eene handelsstatistiek blijkt, dat Singapore steeds in bloei toeneemt, en dat sedert 1846 het handelsverkeer van die plaats met 40 pct. vermeerderd is.

FRANKRIJK.

De keizer en keizerin zijn thans in de hoofdstad teruggekeerd.

— Er hebben bij gelegenheid van den verjaardag der geboortemissie van den 2 Dec. geen feesten plaats gehad; de 15 Aug. wordt als de eenige officiële feestdag gevierd.

BELGIE.

De afgevaardigden hebben het voorstel tot verbodsmaatregelen tegen den uitvoer van granen, zoo als men verwachtte, met groote meerderheid van stemmen verworpen.

— De graanmarkt in Brussel was Vrijdag jl., vrij wel voorzien; er was weder eenige steiging tot daling. Ook op de aardappelenmarkt was een aanzienlijke voorraad.

DUITSCHLAND.

Een Frankfurter blad antwoordt op de beweringen van de Engelsche drukpers, dat de pogingen van Frankrijk en Engeland om de Duitsche mogendheden tot hunne zijde over te halen mislukt zijn; en dat Duitschlands onzijdigheid de beste waarborg voor den vrede is.

Een halfofficieel Pruisisch blad prijst zeer de zinsnede in de troonrede, wegens de zelfstandige en onpartijdige gedragslijn van het Berlijner kabinet. „Laat ons voor den vrede arbeiden, zegt het blad, maar tevens niet vergeten, dat wij een weerbaar volk, aan welk hoofd de Voorzienigheid den Koning, onzen heer, geplaatst heeft.”

PRUISSEN.

De zamenkomst van de Eerste Kamer onderwint moeijelijkheid, omdat vele leden hun ontslag hebben gegeven, die getuend hebben, dat, na de aanvaarding van de wet betrekkelijk de nieuwe Partij, hun mandaat was verstreken. Men gelooft evenwel, dat de Kamer ten slotte aan gezamenlijke getate zal zijn, om eene zitting te houden.

De graaf von Schwerin is met 136 stemmen tegen 123 tot voorzitter der Tweede Kamer benoemd, zijne gematigde en onpartijdige denkwijze wordt zeer geroemd.

SPANJE.

Den 26sten zijn de beraadslagingen bij de Cortes begonnen over de inhechtenisneming in der tijd van den afgevaardigde Gonzalo Moron. Zij zijn vrij hevig geweest en doen verwachten, dat het voorstel der commissie, om die inhechtenisneming als onwettig te beschouwen, zal worden aangenomen. Ook de zaak der ijzeren spoorwegen en de andere vraagpunten, die sedert maanden in zoo verschillende zin in Spanje behandeld zijn, zullen waarschijnlijk stoffe tot vinnige beraadslagingen leveren.

TURKIJE.

Men wil altijd, dat de Russen zich gereed maken om den Donau over te gaan, althans om Kafefat aan te tasten. Den 26 heeft er eene groote wapenschouwing van de Russische magt plaats gehad.

Volgens berichten heeft in de Zwarte zee eene ontmoeting plaats gehad tusschen een Russisch en een Egyptisch stoomschip, welk laatste genomen en naar Sebastopol opgebracht is, benevens een Turksch koopvaarder.

Geroeliger nog voor de Porte, dan dit betrekkelijk klein verlies, is de meer en meerdere waarschijnlijkheid dat haar gezant, Namik-pacha, geen kans ziet, om eene leening in Londen en Parijs te sluiten, zonder waarborg van Engeland of Frankrijk, welke mogendheden tot zoodanige bescherming niet zouden willen overgaan.

Te rept merkt een dagblad aan, dat deze omstandigheid met het verlies van een veldslag gelijk zou staan, daar de Turksche schatkist door de buitengewone krachtsinspanning uitgeput is en de kosten voor den oorlog nog dagelijks vermeerderen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Zitting van Vrijdag, 3 DECEMBER.

In deze zitting is ingelezen eene Kon. hoodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, tot regeling van het ambtbestuur. — Drukken, ronddeelen en verzenden naar de afdelingen.

Nog is ontvangen eene missive van den Minister van Buitenlandsche Zaken, ten geleide van een tusschen Nederland en Hanover, op den 9 Sept. jl. gesloten postverdrag. Drukken, ronddeelen en in handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren: Blaupot ten Cate, van Bosse, van Wintershoven, van Frank en Boeije.

De beraadslagingen over Hoofdstuk V (Binnenl. Zaken) der Staatsbegroting voor 1854, en wel in de eerste plaats over de onderdeelen der VII afd. (Onderwijs) worden voortgezet.

Alleen art. 36 (tractementen enz. der hoogleeraren enz. te Utrecht) geeft tot eenige discussie aanleiding. De heer VAN REEDE heeft zijn bezwaar te kennen gegeven, dat wanneer een thans bestaand emeritaat voor de geneeskunde zal zijn aangevuld, aan de hooogeschool, te Utrecht eene buitengewoon hoogleeraar in de regtsgeleerdheid zal zijn, en wel de eenige in ons land wiens tractement beneden het minimum van het organiek besluit (f 1600) zal zijn, terwijl hem f.1000 werd verleend. Spr. stelde, met het oog op het kon. praerogatief geen amend. voor, maar wenschte de zaak onder de aandacht der Regering te brengen.

De heer VAN DER BRUGGEN ziet van zijn voornemen af omtrent dit art. een amend. voor te dragen, niet omdat hij zich vereenigt met hetgeen gisteren door den heer GROEN daaromtrent is in 't midden gebracht, vermits hij integendeel van 't oordeel is, dat de vertegenwoordiging althans hooft is, hooger dan de bij de begroting gevraagde sommen om te kennen, aan de Regering overlatende hiervan gebruik te maken. Hij ziet echter van zijn voornemen af: 1o. in het belang van het Ministerie, opdat het zich bij eene numerieke afstemming geene illusie make oopens de kracht van spr. partij, welke niet bestaat in het numerieke, maar in de zedelijke kracht, zoo als hij buiten de Kamer; 2o. omdat hij de weinig betoonde onzijdigheid om aan de eischen van des Sprek. partij toe te geven, de vestiging van een vierde leerstoel te Utrecht welijgt voor die partij eene al te grievende misrekening en teleurstelling zou opleveren. De MINISTER antwoordt op den eersten Spr., dat de beëidigde hoogleeraar voor eenige jaren aangesteld is, onder voorwaarde van geen tractement te genieten en zich met de collegiegelden te vergenoegen, dat men wellet, juist een zijne wenschen, hoe f.1000 niet te laag is, want de hoogleeraar is tevreden is. Nopens het door den tweeden Spr. aangemerkte zegt de Ede. dat de Reg. geenszins aan de Kamer de bevoegdheid wil betwisten, om de posten der begroting te verhoogen, maar dat de Reg. de vrije beschikking over de sommen heeft, en aan den Koning de beslissing is, al dan niet hoogleeraren aan te stellen.

Ville afdeeling (kunsten en wetenschappen).

De heer HOEKWATER heeft in het breede de belangen der Delftsche academie besproken, vooral dit het oogpunt van het gewigt daarvan voor de industrie. Hij heeft zich beklaagd, dat de Regering niet genoege van dat hooft belang schijnt doordrongen te zijn. Van den kant van de academie is men in de middelen voor die academie niet bekrompenheid te werk gegaan. Sedert 1848 is het bestaan daarvan telkens op losse schommelen gesteld, ja dikwijls bedreigd. Die onzekerheid heeft alle verbeteringen weerhouden. Eene opheffing zou bovendien den doodstok van Delft zijn. Spr. geeft toe, dat de wensch te kennen, dat alsnog de Delftsche academie pro memorie op de begroting mogt worden uitgetrokken.

De heer THORBECKE wenscht te spreken over de betrekking der Regering tot de beoefening der wetenschappen en kunsten. Op den voorgrond zegt hij er aan te hebben, dat ook te dezen aanzien de gedachte van het vorig Gouvernement niet worde miskend. En nu verneemt hij spr. in de eerste plaats met den heer BOSCH, dat hetgeen hij gezegd heeft, dat de bevordering der materiële welvaart en de instellingen van morelen invloed te zamen moeten gaan. Hij moet er alleen bijvoegen, dat in menig opzigt de materiële welvaart moet voorafgaan. — Omtrent een ander punt kan spr. zich echter niet met den heer BOSCH vereenigen, dat namelijk zoowel hij het vorige als bij alle vroegere gouvernementen geen eenheid van rigting, bestond in de bevordering der intellectuele en morele welvaart.

Spr. heeft zich afgevraagd waar dat gemis bestond? De heer BOSCH noemt het versnippering van krachten, maar deze is een gevolg der vroegere geschiedenis van het land. Door kunsten en wetenschappen onder een ander depl. plaatsen, zoo men ook niet meer erlangen. Niet de bureau-cratie, maar de dagelijksche besomming is oorzaak, dat men niet gezet aan een omvattend onderwerp kan werken, en den moet de regering vaak over meerdere jaren verspreiden, wat ijerige mannen gaarne op eenen dag tot stand gebragt zien. Spr. meent, dat de toekomst den Minister bedriegen, wanneer hij den heer BOSCH beantwoordt, dat hij zal onderzoeken of bij de academie van wetenschappen ook andere wetenschappen moeten worden gevoerd. Niet alle vakken staan toch gelijk.

De wis- en natuurkunde vorderen gemeenschappelijke vereeniging met de Regering, en heeft zij

medewerking noodig: de overige letterkundige arbeid is meer individueel. Men heeft ook gesproken van behaardiging onzer reputatie buiten 's lands. Als dit slaat op de historische en staathoudkundige klasse, dan gelooft Spr., dat wij nog geen recht hebben op zoodanige reputatie. Spr. behandelt verder het punt der weerkundige inrigting te Utrecht, welke hij zegt, dat het vorige gouvernement heeft ondersteund; dat der sterrewacht, waarvan hij het nut niet ontkent, doch waaromtrent men van de middelen af hangt; dat der academie te Delft. Hij gelooft, dat de belangen der academie nog met denzelfden ijver behartigd worden. Hij wijst er echter op, dat die academie uit drie bestanddeelen bestaat. Het eerste, voor zooveel betreft de nijverheid, daarvoor is, volgens Spr., de academie uitsluitend geschikt, en moet zij zelfs uitbreiding erlangen. Het tweede, nopens den waterstaat, zou intusschen gevoelig bij de militaire academie; het derde, geheel heterogeen bestanddeel, de opleiding voor O. I. ambtenaren, bij eene der hoogeschole gevoegd kunnen worden. Spr. merkt nog op, dat niets van hetgeen door de vorige regering is gezegd, de vrees voor eene opheffing wektigde.

Ten slotte onderzoekt spr. nog in het algemeen, hetgeen door den heer BOSSCHA is gezegd ten opzichte der bedoelingen der vorige regering. Hij gelooft dat dit lid te veel verlangde. Voor de wetenschap kan de regering veel om den schijn doen en om zich populair te maken. De geleerden omringen zich gaarne met een officieel karakter en van een officiële glans. Hieraan kan de regering echter niet altijd voldoen. Zij mag de kunsten en wetensch. ondersteunen, maar niet bevoorregten; al wat aan bijzondere vereenigingen kan worden overgelaten, moet door deze worden gedaan. Waar zij te kort schieten, steunt, helpt de regering; maar er is ook eene weelde van hulp, welke de persoonlijke inspanning verlamt en doodt: dit moet worden voorkomen.

De heeren DIRKS en MACKAY komen op tegen het denkbeeld, dat de Mem. v. Beantw. voorgedragen; dat de Regering in het subsidieren voor kunsten en wetensch. door de tegenwoordige in de Kamer bevestigd wordt. Zij wijzen erop, dat juist het tegendeel plaats grijpt, en zeggen, dat zelfs die, die voor bezuiniging zijn, omtrent kunsten en wetenschappen eene ontzetting maken.

De heeren W. VAN DER OYE, GEYERS, BAUD en RIJK bespreken allen het punt der Delftsche Academie, en verdedigen ieder op zijne wijze het nut dier inrigting.

De heer THORBECKE heeft onderscheiden sprekers beantwoord. Dat hij niet vroeger eene meer duidelijke verklaring heeft gedaan, is het gevolg daarvan, dat de zaak bij de vorige regering aanhangig was. — Nopens hetgeen den heer SCHIMMELPENNINGK aanmerkte, moet hij antwoorden dat de ondervinding heeft geleerd, dat het onderwijs der beide andere vakken, dat der industrie in vele opzichten heeft benadeeld, waardoor de waag ontstond, of althans alles moest vereenigd blijven?

De heer SCHIMMELPENNINGK VAN DER OYE heeft de heer THORBECKE beantwoord en gezegd, dat eene splitsing of scheiding der vakken bij de Academie te Delft, gelijk zou staan met de sloping van de instelling.

De heer VAN HOEVELL zegt, dat de eenige vraag waarop het hier aankomt, deze is, of de tegenwoordige inrigting te Delft geschikt is ter opleiding van Indische ambtenaren en 2o. of het goed is, dat die ambtenaren uitsluitend van eene academie hier te lande komen. Hij onderscheidt en ontziet het denkbeeld van den heer THORBECKE, om de opleiding der Indische dienst naar eene der hoogeschole over te brengen. Voor de ambtenaren der eerste klasse is dit althans wettelijk, maar ook voor die der andere klassen, die eerst het algemeen politiechnisch onderwijs te Delft zouden kunnen ontvangen en daarna de hooge vakken aan eene der Hoogeschole.

Hij gelooft dus, dat de denkwijzen door den Spr. uit Maastricht ontwikkeld, zeer doelmatig en zeer uitvoerbaar zouden zijn. Wat de tweede vraag aangaat intont hij, dat er in het algemeen vrije concurrentie moet bestaan. Hij acht er in het algemeen onregtvaardigheid, Indische ouders te verplichten, hunne kinderen naar hier te zenden, die zij tot ambtenaren wenschen op te leiden. Die noodzakelijkheid levert eene voorname reden van ontevredenheid in Indie op. Hij wenscht dus, dat in Indie gelegenheid besta tot opleiding voor het vak van Indisch ambtenaar.

De Min. van Binn. Zaken gelooft dat de discussien en besprekingen zich beneeld hebben tot een post, die niet op de begroting voorkomt. Hij zal de sprekers niet volgen in de ontwikkeling hunner denkwijzen toe de academie te Delft moet worden ingerigt. Geen der sprekers, ook niet zijn geachte voorganger, hebben eenige bedoeling kenbaar gemaakt om de academie op te heffen. Hij kan de stellige verzekering geven, dat dit ook niet ligt in de bedoeling der tegenwoordige Regering. Het is echter eene andere vraag of de instelling geene wijzigingen zou moeten ondergaan. Het van Z. Exc. bekend, dat zijn voorganger te dien aanzien eenige denkwijzen had, welke heden door hem zijn ontwikkeld. Z. Exc. is deswege tot hiertoe tot geene bepaalde beslissing gekomen. Uit dien hoofde heeft hij geen post op de begroting geplaatst.

Hij is nu wel, dan weder niet geschied. Hij gelooft nu dat het beter is daarom geene verandering te brengen, zolang over de veranderingen in de instelling niet bepaaldelijk zal zijn beslist. Moet het hem gegeven zijn in een volgend jaar de begroting weder op te maken, dan heeft hij den post definitief daarop te kunnen plaatsen. Z. Exc. zal op de werken door sommige sprekers en ook vroeger door den min. van kolonien nopens de academie in het midden gebracht, de noodige aandacht vestigen en de verder raadplegen. Z. Exc. beantwoordt voorts de heeren DIRKS

en MACKAY. Hij heeft volstrekt geen verwijt aan de tegenwoordige instelling gedaan, maar hij licht zijne bedoeling met de woorden in de Mem. van beantw. vervat, waartegen die sprekers zijn opgekomen, nader toe.

De heer MACKAY zegt den Minister dank voor de geruststellende verklaring, door hem gegeven, zoodat hij thans van het voortnemen afziet, om een amendement voor te dragen, om een post voor de academie op de begroting te plaatsen.

De heer STORTE wederlegt het gevoelen van den heer VAN HOEVELL. Hij merkt op, dat er sedert eenigen tijd eene maatschappij voor opvoeding van jongelieden uit Indie bestaat, ten gevolge waarvan de jongelieden in fatsoenlijke gezinnen als kinderen des huizes worden opgenomen en verzorgd. Zij worden dus niet aan zich zelven overgelaten.

Artt. 96—98 zijn goedgekeurd.

Art. 99. Onderhoud van historische gedenkteeken. — De heer v. LENNEP heeft bij gelegenheid der behandeling van dit artikel de aandacht der Regering op drie onderwerpen gevestigd, die tot de historische herinneringen betrekking hebben. Hij wijst op het voorbeeld van Groot-Brittannië, waar men zich zoo zeer beijvert, zorg te dragen, dat zulke herinneringen niet verloren gaan, of ze des noods vernieuwt. Ten eerste wijst hij op een gebouw te Delft, de vroegere woonplaats van Willem I. Ten tweede zijn in de abdij van Egmond de zerken der graven van Holland en Zeeland in het jaar 1825 voor f 200 verkocht. Ten derde vestigt hij de aandacht op de Loterij-zaal.

Bij de behandeling van het tweede punt gaf Spr. te kennen, dat de 2e klasse van het Kon. Ned. Instituut zich die zaak had aangeetrokken, maar dat die instelling sedert ook al opgeheven is, terwijl Spr. in het voorbijgaan opmerkte, dat dit eene politieke feil geweest was, die nadeelig gewerkt heeft voor de partij, die haar had verlangd.

De heer THORBECKE herinnert den Spr., dat toen deze nog geen lid der Kamer was, door hem Min. de redenen voor de opheffing van 't Instituut in 't breede zijn ontvouwd. Wat nu betreft de qualificatie, dat deze opheffing was eene inpolitieke daad, in den zin, waarin die Spr. dit deed voorkomen, namelijk dat de opheffing niet bevorderlijk is geweest aan het persoonlijk belang van het vorig gouvernement, ja, dan neemt hij die benaming met beide handen aan. Het is zoo, het vorig gouv. heeft steeds bij deszelfs regeringsdaden het persoonlijk belang buiten aanmerking, buiten berekening gelaten, maar zich afgevraagd, wat meent de regering dat noodig en nuttig is voor het land?

De MINISTER heeft, in antwoord op den heer v. Lennep, te kennen gegeven dat de Regering belang blijft stellen in het behoud en het herstel van onze geschiedkundige herinneringen. Zij zal gaarne doen wat kan om aan speciaal aangewezen punten gevolg te geven.

Daarna zijn weder onder discussie de volgende artikelen tot 136 aangenomen. Bij dat art. heeft de heer WESTERHOFF aangehouden tot afschaffing van het premie-stelsel op de visscherij. Hij zal tegen 't artikel stemmen.

De heer SLOET heeft een amendement voorgedragen, om de premie op nieuw te vermindern.

De heeren MACKAY en VAN HOEVELL hebben het amendement ten sterkste ondersteund. De Minister heeft de noodzakelijkheid niet ingezien. De premien kunnen vervallen, zoodra de verbodsbepalingen opgeheven zullen zijn, en hij hoopt ze spoedig mogelijk tot regeling der zaken van de visscherij over te gaan.

Men gaat tot de stemming over: het amendement wordt met eene stem verworpen: 32 leden verklaarden zich tegen en 31 voor. Daarna is het ongemotiveerde amendement aangenomen met 43 tegen 21 stemmen.

De heeren HUGENHOLTZ en OOSTING dringen aan op de verbinding van Friesland met het overige land. — De Minister zal zich beijveren daaraan spoedig te voldoen.

Vervolgens is het geheele hoofdstuk aangenomen met algemeene stemmen.

Verdaging tot Maandag. Besluitzitting alhier van hoofdstuk VI (Hervormde Eeredienst).

's Gravenhage, 8 December.

Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen van het derde arrondissement te Amsterdam, de heer C. A. Gobius, thans ontvanger der directe belastingen te Middelburg.

Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijzen te Beesterveld, de heer W. Luitjes, thans ontvanger derzelfde middelen te Amsterdam.

Gisteren middag hebben aan het diner ten hove, hunne Excl. de Minister van Oorlog en Marine, de militaire opperbevelhebber van Indie de luit. gen. de Steurs, benevens vele generaals deelgenomen; gedurende den maaltijd werden er door het muzikcorps van het regiment grenadiers en jagers muziekstukken uitgevoerd.

• Door Z. K. H. Prins Frederik, wordt heden op zijne goederen aan den Leidschen weg eene groote jagtpartij gehouden, waartoe vele aanzienlijken zijn uitgenoodigd.

• Den 29sten Nov. jl. is te Brussel in den ouderdom van 71 jaren overleden, de Hoog Welgeboren Heer ridder Edzard Guillaume de Coopmans, kommandeur der orden van Daanebrug, van den Nederl.

Leeuw en van verschillende anderen, kamerheer van Z. M. den Koning van Denemarken, HD. minister-resident bij de hoven der Nederlanden en van België. Hij is gister plegtig te Brussel ter aarde besteld. De overledene wordt zeer betreurd wegens zijne edele hoedanigheden en verdiensten.

De Staat van den Nederl. bank op 30 Nov. jl. was omlopende bankbiljetten f 77.870.965; saldo's van contant f 38.780.677.62; munt en munt-materiaal f 88.270.931.72.

Van regeringwege worden ten behoeve der kamers van koophandel en fabrieken verzonden: 1°. een op den 3den dezer te Hannover uitgevaardigd patent, waarbij, ten vervolge op dat van 15 Augustus jl., eenige bepalingen der Pruisische toelwet nopens den in- en uitvoer van waren ter zee, worden afgekondigd, die met 1°. Januarij 1854, ook in Hannover in werking komen; 2°. opgave van de tarra-usantien, die met 1°. Januarij 1854, bij den suiker-handel te Hamburg worden ingevoerd.

* * Men schrijft ons uit LEIDEN:

De vierde verkooping van gronden in den drooggetrokken Haarlemmermeerpolder heeft opgebragt de som van f 244,900, bedragende over 383 bunders ruim f 490 per bunder. De voornaamste koopers waren de HH. J. A. Beijerinck voor f 22,100 en P. van Geer voor f 21,900 beiden te Leiden en J. v. d. Breggen te Leijmuiden voor f 23,100. Ditmaal zijn 196 bunders onverkocht gebleven.

Dezer dagen is, een jong meisje van 18 jaren, in de gemeente Voorschoten, in hechtenis genomen, beschuldigd van brandstichting.

De heer mr. H. J. Kibben heeft zijne voordrachten in de maatschappij *Felix Meritis*, afd. koophandel te Amsterdam, eergisteren besloten met eene rede over de mededinging en onderlinge verhouding van ambtenaren tot elkander.

Gisteren heeft bij de arr.-regtbank te Amsterdam de plegtige installatie plaats gehad van den nieuw benoemden substituut-officier mr. W. H. J. Jolles.

Men schrijft ons uit Hontenisse van den 1sten dezer Nadat de Heer van Genas maandag jl. zijne eerste voordracht te Hulst gehouden had, en Zijn Ed. tot dat einde gisteren berijpt was gekomen, heeft hij eene eerste les gegeven, op wel over de lucht en dergelijke eigenschappen. De hiervan gegevene definities gingen vergezeld van gepaste proefnemingen als bewijzen van hetgene voorgedragen werd.

Alvorens zijne werkzaamheden te beginnen werd de heer van Genas door den heer E. Vogelvangher med. doct. te Hulst aan de hoorders voorgesteld en het doel zijner te geven lessen duidelijk gemaakt.

Op 30 November jl. had te Arnhem de eerste algemeene vergadering plaats van de vereeniging tot het verschaffen van geschikte woningen aan de arbeidersklasse te die stad. De vergadering met eene gepaste toespraak door den tijdelijken voorzitter, mr. G. P. Hennij geopend zijnde, — waarbij hij mededeelde, dat eene som van f 76,500 door de deelnemers was bijeengebragt, — werd het bestuur gekozen bestaande uit de heeren: N. W. Buddingh, M. H. Conrad, Mr. W. H. Dullart, Mr. C. P. Hennij, J. D. van Leeuwen, G. J. Troop en dr. J. J. Waltersom. De eerste aanstoot tot het oprigten van deze vereeniging was door den heer W. Post. gegeven.

Men meldt uit Doesburg, dat van daar op 30 Nov. jl., aan de Tweede Kamer is ingezonden een advies van 33 landbouwers, allen van staatsge-regigde landerijen, over gemeentel. houdende advies aan het voorstel der negen leden.

Z. M. heeft toegestaan de afscheiding van de Nederl. Israëlitische gemeente te Steenwijk, om te bestaan als eene afgescheidene Isr. gemeente, onder den naam van Beth Jacobs; alsmede tot het bestaan van eene Isr. gemeente te Ommen, als bijkerk onder het ressort der hoofdsynagoge te Zwolle ring Deventer. (P. v. O.)

Bepaalt het reeds medegedeelde verzoekschrift dat uit Middelburg aan de tweede kamer is gezonden, circuleert daar ter stede nog een ander adres van den volgenden inhoud: Aan de tweede kamer der Staten-Generaal.

Geven de ondergeteekenden eerbiedig te kennen, dat zij met groote belangstelling vernomen hebben het voorstel door 9 leden uwer vergadering, de heeren de Man, ter Bruggen, Hagenholtz, van Rosse, van Hoeyen, Thorbecke, Reinders, Dommer van Poldersveldt, van

Eek en Storm, gedaan tot afschaffing van het tonnen-
geld op de zeeschepen en van den accijns op het geslagt.
Dat zij in allen deele met dat voorstel overeenstem-
men; en overtuigd zijn, dat alle belasting op de eerste
levensbehoefte het volk verarmt en ontzenuwt; dat de
tegenwoordig bestaande accijns op het geslagt, als het
ware eene premie op den uitvoer kan worden genoemd,
ten gevolge waarvan de Engelschman, die dezen accijns
niet betaalt, zich het vleesch van runderen uit Neder-
land naar Engeland gevoerd, goedkooper kan aanschaf-
fen, dan de Nederlander zelf dit in zijn eigen land
kan doen:

dat velen in Nederland, dien het thans te zwaar
valt, om zich rundvleesch aan te schaffen, zich bij af-
schaffing van den daarop rustenden accijns ten bedrage
van, minstens 10 cent per pond, alsdan daarvan zullen
kunnen voorzien.

Dat zoo als uit de Memorie van Toelichting bij dat
wets-voorstel gevoegd, blijkt, en ook buitendien ge-
noegzaam bekend is, de schatkist het daardoor te
lijden verlies aan inkomsten ruimschoots kan dragen.

Dat naar hunne overtuiging de afschaffing dier ge-
noemde belastingen derhalve niet alleen is een volks-
wensch, maar ook een volksbelang.

Redenen waarom zij met aandrang verzoeken, dat
het aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal moge
behagen, zich met het genoemd voorstel, van wet, door
9 leden uwer vergadering gedaan, te vereenigen.

(P. Z. C.)

Onze Correspondent te 's Bosch meldt ons: Wij
vernemen uit zeer goede bronnen dat, even als in
Holland reeds is geschied, ook hier de Aartsbisschop
van Utrecht, Mr. J. Zwijzen, Vicaris Apostolicus van
het bisdom van 's Hertogenbosch, den 27sten December
a. s., bij gelegenheid van den feestdag van St. Jan
eene plegtige mis in de hooftkerk van St. Jan
zal opdragen, ter gedachtenis van de herstelling der
Bisschoppelijke zetels in Nederland; dat er bij die ge-
legenheid eene negendaagsche godsdienstoefening zal
gehouden worden tot dankzegging, en eenige Paters
Redemptoristen uitgenoodigd om gedurende die dagen
in de St. Jans kerk de Catholijken door stichtende
predikatiën tot de deugd op te wekken, en in alle R. C.
kerken der stad biecht te hooren.

Te TILBURG moet verleden Donderdag voor de
eerste maal gazlicht met goed gevolg gebruikt zijn
geworden. 's Hertogenbosch is nog niet zoo gelukkig,
en zulks heeft men aan ettelijke personen te danken,
die onvermoeid hunne bezwaren, tegen de oprichting
eener gasfabriek alhier, inbragten. De Koninklijke mag-
tiging daartoe is zoodoende zeer vertraagd maar niet
teruggehouden, daar deze eindelijk verleend is. En
niettegenstaande die aangelegenheid nu als eene afge-
dane zaak te beschouwen is, heeft men zich nog deze
week met een verzoekschrift, daartegen bezwaren in-
houdende, tot den Koning en tot den Gemeenteraad
gewend. De Gemeenteraad kennis krijgende van dat
request, is van oordeel geweest tot de orde van den
dag over te gaan, en het is te verwachten dat dit het
lot ook in het Koninklijk Kabinet wezen zal. Het is
dan zeker, dat de gasfabriek dezer stad op het Orthen-
ende zal geplaatst worden, en den volgende winter
ook hier algemeen van gazlicht zal kunnen gebruik
gemaakt worden.

Onze correspondent uit MEPPEL berigt ons:
Bij de herhaalde weigering van den raad dezer ge-
meente, om een tweede jaag- of trekschuiten-veer tus-
schen Assen en Meppel te willen doen daartstellen,
wil het Gemeentebestuur van Assen nu pogingen in
het werk stellen, om een jaag- of trekschuiten-veer tus-
schen die gemeente en Staphorst te doen inrichten.
Dat vaartuig zal dan bij de Eekmolenbrug aankomen
en afvaren en alzoo in de onmiddellijke nabijheid dezer
gemeente.

Wij kunnen ons geen denkbeeld vormen van deze
handwijze van de leden van een bestuur, die zoo
gaarne willen erkend hebben, de belangen van hunne
gemeente in het bijzonder en die van het algemeen
tevens, voor te staan.

In deze toch worden die belangen opgeofferd aan
de meer dan dubbele broodwinning van eenige wei-
zen, en wij hopen dan ook dat die concessie spoedig
zal gevraagd en verkregen worden.

Van morgen werden de benoemde 1e. luit. Klokke
en 2e. luit. de Jonge voor het front der dienstdoende
schutterij plechtig geïnstalleerd en tevens werd het bewijs
van 15jarige getrouwe dienstverrichtingen bij die schut-
terij, uitgereikt aan den muzikant H. van Urk.

Men schrijft ons uit 's Hage, aldus zegt de Tijd:

Van elke goede, ja zelfs soms van de beste zaak,
is misbruik te maken. De persdrukkers, welker
verhevene roeping, eerlijk vervuld, in het algemeen
belang hoogst weldadig werkt, wordt soms schandelijk
misbruikt, tot voldoende van onedele trippen. Een
sprekend bewijs kwam mij daarvan heden onder de

oogen. Ik kan niet nalaten, met een paar woorden
aan mijn gevoel van verontwaardiging, door de lezing
van dat insidieus stuk opgewekt, lucht te geven.

Het Journal du Limbourg, heeft kunnen goedvinden,
om een van de beste volksvertegenwoordigers, den heer
van Wintershoven, afgevaardigde uit Maastricht, indirekt
te beschuldigen. Het Journal du Limbourg beweert, dat
de heer v. Wintershoven, zoude hebben getracht van
den minister van Justitie, eene betrekking in zijne
provincie te bekomen; waarschijnlijk die van advocaat-
generaal, ter vervulling der plaats, opgevallen door
de benoeming van Mr. Borret tot Staatsraad. Het
Journal beweert wijders, dat de minister van Justitie
later aan dien afgevaardigde eene andere betrekking
zoude hebben aangeboden. Zoowel het een en het ander
is een kwaadaardige leugen, en zal gewis door de onaf-
hankelijke drukpers naar waarde worden beantwoord.

De vertegenwoordiger uit Limburg staat zoowel in
zijne provincie als hier in de residentie te hoog aange-
teekend, zijne eerlijkheid is te zeer verheven boven
dergelijke lastertaal, dan dat iemand, wie dan ook,
gewicht zal hechten aan die lage middelen, om zijn
naam in verdenking te brengen.

Het Journal bewijst daarenboven eene slechte dienst
aan den minister van Justitie, en de geheele toedragt
dezer zaak getuigt van eene onhandigheid, welke men
alleen van een blad kan verwachten, dat niet meer in
staat is, om regt door zee te gaan.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

In den bundel Gedichten van Mr. J. VAN LENNEP, waar-
van dezer dagen eene tweede editie het licht zag, komt
eene ontboezeming voor, getiteld: Aan mijn Vaderland.
Zij werd in den jare 1848 opgesteld, en beschrijft in kern-
achtige taal het verval, waaraan hier alles, vooral sedert
de nieuwe orde van zaken, ten prooi is. Sedert 1848 is er
echter zoo veel gebeurd, dat het gedichtje niet meer op de
hoogte van zijn tijd schijnt te zijn. Ik heb getracht in die
leemte te voorzien, en bied u hierbij eene gewijzigde lezing
van het geestig stukje aan.

AAN MIJN VADERLAND.

Schoon uw glorie zij verdwenen,
Die weleer zoo schitterend blonk,
Sinds het volk zich in het voorjaar
Aan den bisschop dronken dronk:
Schoon geen zweem u zij gebleven
Van de wijddeduchte macht,
Die weleer den Franschen Koning
En zijn heir ten onder bracht:
Schoon dat alles is verdwenen,
Al die veerkracht, al die moed,
Schoon ge thans den Franschen Keizer
Vleijen... wanneer dienen? moet:
Schoon men hier geen wet mag maken,
Of er gaat een afgezant
Eerst eens over d'indruk praten
Met een Vorst van 't buitenland:
Schoon de stem van uw gezanten
Aan Euroop geen wetten schrijft,
Daar van Hall en 't Ministerie
Magtig vredelievend blijft:
Schoon (al zondt ge ook een ekader,
Och, het haat u niet met al)
Men tot zelfs de Turksche kwestie
Zonder u beslechten zal:
Schoon niet langer Pauw noch Aarssen,
Beuningen noch Jan de Wit,
Maar een dichter als — vul in maar!

In uw raadsvergadering zit:
Schoon uw Staatskunst ging verloren,
Schoon de Staat niet meer in staat is
En 't hier van Grootenamer

Als van paddestoelen groeit:
Schoon de vrijheid, waar we op hoogen,
Als op 't onwaardebaarst pand,
Slechts besta in 't wijje last'ren
In een oude wijzen kraant,
In het smalen op zijn meerd'ren,
In 't verguizen van elk een,
Die niet instemt met adressen

Van een oppermid gemeen:
Schoon hier, na de voorjaarsstormen,
Geen verdienste wordt geteld,
En die 't domst is, ook het grofste
Op de grootste Staatsliën scheldt:
Schoon men hen, wien zingenogte
Meer dan zede en pligt bekoort,
Met het onbeschaamdste wezen

Nog van veerkracht praten hoort:
Schoon zich elk op 't zeerst hier toedeg,
Tot in 's Lands vergaderzaal,
(Regel maken zij zelfs vrouw'lijk!)
Op 't verknosjen van de taal:
Schoon niet meer van uw geleerden,
Als voorheen, Euroop gewaag,
Spijt een faculteits-examen,
Weer de jeugd zoo nutt'loos plaag:

Schoon de wet aan ieders godsdienst
't Eigen regt hebb' toegeleid,
Maar men dat verheven voorschrift
Scheidt uit onverdraagzaamheid:
Schoon men in de Tweede Kamer
Heel veel van beginselen lelt,
Maar niet elk daar op zijn plaats is,
Waar 't praktijk en hand'len geldt:
Schoon men d'erbied, u verschuldigd,
Vaderland, zoo gauw vergeet,
Dat men 't zout'loos' almanakje
Straffeeloos reeds Holland heet:
Schoon gij van uw vunze dampen
Evenmin als van uw schuld
Zelfs al blijft van Doorn Minister,
Nimmer u bevrijden zult:
Schoon belasting op belasting
Ons hier plage aan alle kant,
En een elk, die ze af wil schaffen,
Stuit op laffen tegenstand...
Toch nog blijf ik u beminnen,
Want, hoe naar dat alles zij,
Moed! van Lennep zal u redden,
Redden van... de loterij.

Advertentiën.

Getrouwd:

HENRICUS W. C. CROOSWYK

met

JOHANNA MARIA BOGARS.

Haarlem.

1 December 1853.

(208)

Te Rotterdam ligt in
lading naar St. Tho-
MAS en CURAÇAO,

voor PASSAGIERS en GOEDEREN
om spoedig te vertrekken. Het Gezin
Schooner Koningin Wilhelmina. Te bevragen bij den Re-
der H. VAN RIJCKEVOORSE, of bij de Oorgadbo-
KUYPER, VAN DAM & ZONNEN. (209)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 3. December 1853.

Nederland. Pct.	Rusland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2½	61½
Dito Certificat. 3	105½
Dito dito . 4	102½
O. I. Leening. 4	102½
Amort. Syndic. 3½	102½
Hand.-Maats. . 4½	102½
Belgie. Pct.	
Certificaten. . 2½	102½
D' Rothschild. 2½	102½
Frankrijk. Pct.	
Obligatiën. . 3	102½
Spanje. Pct.	
Nieuwe. 1	21½
Dito Buitenl. . 3	45½
D' Binnel. . . . 3	41½
Bew. Sp. Com. . .	102½
Amort. Schuld. .	102½
Portugal.	102½
Londen min. . . .	102½
Dito	102½

te Londen 3 pct. 23; Dito Onb. 22½
Bij zeer geringen handel was de markt over het geheel
beter gestemd, zonder dat een der fondsensoorten enige aan-
derlijke vermindering vertoonde.

FRANKFORT, Vrijdag, 2 Dec. 1853. N. Metal. 90
Bankact. 1342; Loten fl. 250 115; 1 pct. Spanje 112
3 pct. dito 40½; Wissel op Weenen 102.
Weinig variatie; geld abundant; discount 4 pct.

LONDEN, Vrijdag 2 December, Consols op t. 94½ a 95; N. 3 pct. 24½; Portug. 4 pct. 41; Spanje 1 pct. 22½

PARIS, Vrijdag 2 December. Fr. 4½ pct. op t. 100.35
dito 3 pct. op t. 74.60; Spanje binn. 3 pct. 42; dito
pct. 21½; Belgie 4½ pct. 93½; Rusl. 4½ pct. 96; N. Metal
5 pct. 91½.

WEENEN, Vrijdag 2 December. N. Metal. 93½; dito
B 109½; Bankactien 1346; Lomb. 5 pct. 100½; Loten
fl. 250 135½; Wissel Lond. 11.19; Paris 138½; Zilver

MADRID, Dingsdag 29 November. Spanje binn. 42½
42½; dito nieuwe 1 pct. 23½.

Bij JOH. NOMAN EN ZONNEN te 's Hage.